

[Søren P. Larsen.]

meget, gik Folk, det gælder f. Eks. Folk i Odense, sammen til et Møde og vedtog en Henvendelse til Offentligheden og til Regeringens Priskontrol — de troede derovre, at naar man rettede en saadan Henvendelse til Regeringens Priskontrol, vilde en Del af de Vanskeligheder, der knytter sig til de stærkt stigende Brændselspriser, fortone sig. Da jeg havde Ordet under Finanslovdebatten, forespurgte jeg Regeringen, om der ikke snart var et Svar til de Folk i Odense, som havde henvendt sig til Regeringens Priskontrol, og jeg formoder, at der, naar vi hen i Ugen eller senere faar Lejlighed til at høre de højtærede Ministre, vil komme en Redegørelse paa dette Omraade, men den er ikke kommet saa langt endnu, at den er sivet ud til Partiets Medlemmer, det kunde vi høre paa det ærede Medlem Hr. Strøm, han *haaber* paa et Resultat af Priskontrollen; det kunde tyde paa, at Resultatet bliver meget kummerligt, naar det til sin Tid kommer til at foreligge, naar den socialdemokratiske Ordfører ved Behandlingen af Brændselsspørgsmaalet i Dag ikke har mere end et svagt Haab.

Det Formaal, Regeringens Forslag paa dette Omraade tilsigter: en Hjælp til Aldersrentenydere og Invalidere nydere til Indkøb af det Brændsel, som er blevet dyrere, kan vi fra Venstres Side medvirke til. Ogsaa vi finder, at Vanskelighederne for Aldersrentenydere og Invalidere nydere er blevet saa store, at det er rimeligt, at det offentlige yder en Hjælp til disse, som har ret smaa Indkomster, hjælper dem over de Vanskeligheder, de stigende Brændselspriser har ført med sig.

Jeg skal ikke fordybe mig i Detailler angaaende Regeringsforslaget, der omhandler Hjælpen i § 1, Hjælp til Aldersrente- og Invalidere nydere. Man kan maaske studse over Tallet, de 30 Kr., der er Tale om, men naar Regeringen, der jo har det rette Sindelag over for dem, der trænger, efter moden Overvejelse og nøje Gennemtænkning af Forslaget er kommet til det Resultat, at 30 Kr. er passende, saa bøjer vi os for Regeringen paa dette Omraade og for den Indsigt, den raader over, og siger: Det vil vi være med til at gennemføre.

Naar det ærede Medlem Hr. Strøm ønskede, i Modsætning til det, der staar i

§ 1, Stk. 3, at Klager over Hjælp til Aldersrente- og Invalidere nydere skal føres frem til Socialministeren, vil jeg ikke støtte det ærede Medlem i hans Angreb paa Ministeren, fordi han har stillet Forslag om, at Amtmandens Afgørelse uden for Københavns og Frederiksberg Kommuner skal være endelig. I Foraaret, da Rigsdagen blev hjemsendt, fremkom der jo fra Ministrene et Suk om, at de blev overbebyrdet med Arbejde. En af Aarsagerne til, at de bliver overbebyrdet med Arbejde, kan man finde i den Omstændighed, at i en Række af de Love, de har gennemført, og hvorpaa Regeringen har sat sit Præg, ønskede man i sin Tid i det videst mulige Omfang at faa samtlige Afgørelser ind til den øverste Administration. Ja, der var endogsaa en saadan Træthed i Ministerierne i Foraaret, at der var Tale om at ansætte en Slags Reserveministre, der kunde træde til, naar Trætheden blev for overvældende. Jeg vil sige til den højtærede Minister, at han er inde paa den rigtige Vej, naar han ved Decentralisering delegerer Styrelsen paa Omraader, hvor det uden Skade kan gøres, og jeg vil i dette Tilfælde være saa ministeriel, som jeg paa nogen Maade kan være bekendt at være det, i Modsætning til det ærede Medlem Hr. Strøm, der ikke ønskede den foreslaaede Bestemmelse opretholdt. Det er netop en af Vejene til at aflaste de trætte og overbebyrdede Ministre: at lægge Afgørelsen af saadanne Sager ud til den lokale Administration, hvor man har Førstehaandskendskab til Forholdene, og jeg kan derfor ikke tiltræde den Henstilling, som det ærede Medlem Hr. Strøm rettede til Socialministeren. Jeg er mere ministeriel end det ærede Medlem Hr. Strøm paa dette Omraade.

Vender vi os dernæst til den Maade, hvorpaa Byrderne i Anledning af Brændselshjælpen skal fordeles, forekommer det mig, at man kunde have løst dette Spørgsmaal paa en langt bedre og lettere Maade. Vi ved jo, at den højtærede Finansminister har nogle og tyve Mill. Kr. i Kassen — ja, om han har dem endnu, skal jeg ikke kunne sige, men paa et vist Tidspunkt skal der have været et stort Overskud i Kassen, der var endog saa mange Penge, at Dagbaldet „Politiken“ fandt paa, at man skulde betale Penge tilbage, men det tror jeg dog, de